

Política | | Actualitzat el 08/12/2017 a les 07:50

Carles Mundó: «JxCat hauria de proposar un candidat alternatiu a Puigdemont per si no pot ser investit»

El conseller de Justícia recorda que, si el president a l'exili intentés tornar, l'estat espanyol "segur" que el faria empresonar i "no podria exercir les seves funcions com a electe" | El número 5 de la llista d'ERC, que ha compartit cel·la amb Oriol Junqueras a Estremera, veu el líder republicà "fort, serè i tranquil" | "És inimaginable i impossible que amb els vots dels 'comuns' es pugui facilitar que Arrimadas, Iceta o Albiol puguin presidir la Generalitat", argumenta Mundó

Carles Mundó, en un moment de l'entrevista | Adrià Costa

Carles Mundó (Vic, 1976) va sortir dilluns de la presó i no ha perdut el temps. Hores després de deixar Estremera ja va participar en el primer míting de campanya d'ERC (<https://www.naciodigital.cat/noticia/143996/video/carles/mundo/arriba/al/miting/erc/despr/sortir/preso/estremera>). S'abocarà en la contesa electoral perquè, com repeteix, li va prometre a Oriol Junqueras (<https://www.naciodigital.cat/noticia/143986/promesa/mundo/junqueras/abans/sortir/preso>) -amb qui va compartir 33 dies de convivència en una cel·la- que treballaria sense descans per aconseguir que el líder republicà sortís de la presó. Mundó entén que això serà possible si hi ha una

gran victòria independentista el 21 de desembre, un triomf -assegura- que qüestionaria Mariano Rajoy i la seva estratègia en relació a Catalunya.

- Són els primers dies després de sortir de la presó. Com està?

- Evidentment, estic feliç d'haver deixat enrere aquest malson i de poder tornar a casa amb els que més estimo, però és una barreja d'emocions. Per què? Perquè tots havíem imaginat que el moment de la sortida de la presó seria un moment feliç i d'alegria, i no ho va ser. Deixar l'Oriol Junqueras, en Joaquim Forn i els "Jordis" a dins va ser un moment molt dur. I pels que hem compartit tantes i tantes hores durant aquests 33 dies, com és el meu cas amb l'Oriol, amb qui hem estat junts fins a 16 hores diàries tancats en un espai d'onze metres quadrats, el moment de la sortida va ser molt trist.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=tjNxV3y-j3Q>

- Permeti'm que li preguntí pel periple que va viure en el trasllat de l'Audiència Nacional a la presó d'Estremera. Va patir ferides per l'ús de les manilles. Com relataria aquella situació?

- El trasllat per part de la Guàrdia Civil va ser el moment més desagradable. Des que ens van comunicar que entràriem a la presó, ja ens van emmanillar i ens van conduir als calabossos de l'Audiència Nacional. No sabíem a quina presó anàvem. Tots estàvem convençuts que ens portarien a Soto del Real, on encara hi ha els "Jordis", però després vam acabar sabent que en un primer moment ens van dispersar en presons diferents. En el meu cas, em van portar a la presó d'Aranjuez, que està a 80 quilòmetres al sud de Madrid, camí de Toledo. Com que vaig fer el trasllat amb Santi Vila, ja sabia que l'endemà ell podria sortir en llibertat i jo em quedaria sol. És un moment en què et cau el món a sobre, perquè t'imagines aïllat i desconnectat de tot i de tothom. En aquesta conducció cap a la presó em van estrènyer molt les manilles, amb les mans al darrere de l'esquena, que era dolorós i incòmode. El trajecte de 80 quilòmetres fins a Aranjuez el vam fer en una furgoneta, sense cinturó de seguretat i anant d'una banda a l'altra. Es va fer molt llarg, i em va quedar una ferida, un hematoma important al canell. El metge de la presó en va fer un informe mèdic. Un cop a Aranjuez, van passar unes dues hores sense saber què passaria amb nosaltres. Ens van tornar a emmanillar amb les mans al darrere, vam pujar a la furgoneta i vam arribar finalment a Estremera, a 75 quilòmetres a l'est de Madrid. Vam fer gairebé 200 quilòmetres en les condicions que he descrit. Es va fer molt llarg. A més a més, amb anècdotes ridícules: els guàrdies civils que ens transportaven van creure que tenien la necessitat de posar-nos fins a tres vegades l'himne d'Espanya amb el mòbil abans d'obrir la porta de la furgoneta a Estremera. Són ridículeses inacceptables per part de servidors públics.

"Els guàrdies civils que ens transportaven van creure que tenien la necessitat de posar-nos fins a tres vegades l'himne d'Espanya amb el mòbil abans d'obrir la porta de la furgoneta a Estremera. Són ridículeses inacceptables per part de servidors públics"

- El conseller Josep Rull ha afirmat aquests dies que de seguida van percebre la "voluntat d'humiliar". Ho descriuria així?

- Emmanillar amb les mans al darrere unes persones que no som sospitoses de generar cap risc, ni de ser violents, rebre el tracte de presos perillosos i dispersar-nos com es fa amb els acusats

de terrorisme és una manera de comportar-se que podria encaixar en la definició d'humiliació.

El conseller de Justícia, durant l'entrevista Foto: Adrià Costa

- L'actitud de la jutge Carmen Lamela durant els interrogatoris ja els va indicar que acabarien reclosos? O ja ho havia pensat abans?

- Quan es va anunciar la querella, estava convençut que entràriem a la presó. De fet, ja ho vam intuir amb la presentació i admissió a tràmit de la querella. Es va presentar el dimarts 31 d'octubre a les 12 del migdia, a les 4 de la tarda ja estava admesa a tràmit i a dos quarts d'11 de la nit va sonar el timbre de casa per notificar la querella i demanar la nostra compareixença dos dies després a Madrid. És evident que tot allò estava plantejat perquè ens possessin a la presó de forma immediata. Tenia tant aquest convenciment que, no només vaig marxar amb la maleta feta de casa sabent que no tornaria, sinó que també em vaig acomiadar dels meus fills. Vaig dir-los que el que els havia passat als "Jordis", malauradament, també li passaria al seu pare i als companys del pare. Els vaig dir que estiguessin tranquils, que ens en sortiríem, que el pare no havia fet res dolent; que no havia matat a ningú, no havia robat a ningú i no havia fet mal a ningú. I Els vaig dir que amb la valentia que tenien, sabrien tirar endavant. I així ha estat.

- I com van reaccionar a casa?

- Vaig intentar plantejar-ho de la forma més amable possible i que tot seria transitori. Els vaig demanar que no patissin per mi, que fessin vida tan normal com fos possible. Suposo que, si em veien serè, tot resultaria més fàcil. Però és evident que aquests 33 dies han estat molt durs per a ells. Per sort, l'escalf, el suport i l'ajuda de la gent ho han fet més digerible. Vull agrair-ho sempre que en tingui l'oportunitat. Aquestes mostres de solidaritat han fet que, des de la presó, on la impotència per no poder ajudar és manifesta, percebéssim i tinguéssim la certesa que els de casa comptaven amb el suport de molta gent.

- Vostè és advocat i responsable, com a conseller de Justícia, de l'àrea d'institucions penitenciàries a Catalunya. Tinc entès que, a la presó, alguns reclusos van acudir a vostè per comentar-li la seva situació. Què li demanaven?

- Correcte. A la presó hi ha temps per a tot i, en el moment que van saber que sóc advocat de professió, alguns interns van començar a fer-me preguntes. Les més immediates van ser sobre els permisos penitenciaris, però també sobre altres inquietuds que tenien, com la normativa d'estrangeria, perquè part dels interns són estrangers i quan acabin la condemna seran retornats als seus països d'origen. I alguns tenien la necessitat d'alliberar-se i volien compartir el delicte que havien comès i com era la seva situació. És una experiència intensa, una acumulació d'històries, algunes de les quals són brutals. Tot i que algú en pugui fer una lectura amb un filtre de romanticisme, hem compartit mòdul amb persones que han comès delictes sexuals, amb persones que han matat, amb narcotraficants o interns que han comès actes de violència.

"Veig que els adversaris polítics no s'estan de res, ni de ballar en públic, com si veure una part del Govern a la presó fos motiu d'alegria"

- Amb quin sentiment ha sortit de la presó: amb rancúnia, amb més fortalesa en les conviccions personals i polítiques??

- Amb un sentiment de tranquil·litat d'esperit immens. Tinc la certesa i la convicció que res del que hem fet és delicte. És un acte polític, hem conduït la voluntat de la ciutadania, una voluntat que es va manifestar a les urnes el 27 de setembre del 2015. Com els vaig dir als meus fills, tinc la convicció de no haver comès cap delicte. Surto amb la cara ben alta i amb ganes de defensar-me. I una manera també de defensar-nos és aconseguir que aquest 21 de desembre hi hagi un resultat esclatant de les opcions que defensen la llibertat de Catalunya. I encara em faria més il·lusió que aquest resultat fos especialment brillant per a ERC, que és la candidatura a la qual m'incorporo. Tinc la sensació de no haver fet res dolent. He dormit bé a la presó, amb la consciència tranquil·la. No tinc sentiment de ràbia. El que ha passat també demostra la incapacitat i la impotència de l'estat espanyol, que no ha sabut afrontar una qüestió política des de la política. Només un Estat en el qual la democràcia no està consolidada dona una resposta amb el Codi Penal a una qüestió que és política. I el que encara és més decebedor és que això no resoldrà la qüestió catalana. Per posar mig Govern a la presó, els ciutadans de Catalunya, que creuen que legítimament el millor que pot passar és que Catalunya esdivingui un estat independent, no deixaran de ser independentistes. La decisió de l'empresonament no només és desproporcionada i injusta sinó que és una decisió inútil. Els ciutadans que desitgen la llibertat de Catalunya continuaran defensant el que han defensat sempre, per la via pacífica i democràtica.

Carles Mundó Foto: Adrià Costa

- Ha rebut cartes d'escalf d'adversaris polítics?

- No. Potser les he rebudes i no he tingut l'oportunitat de llegir-les. Calculo que a la presó dec haver rebut unes 5.000 cartes en aquests 33 dies, de les quals me'n van lliurar unes 2.000 mentre estava reclòs. Veient el volum del paquet que em van entregar l'últim dia a la presó, calculo que en dec tenir unes 3.000 per llegir. Si entre aquestes n'hi ha alguna d'un adversari polític, per fer el servir el terme de la pregunta, ho desconec. No n'hi havia ni una en les 2.000 cartes que he llegit. Probablement no hi sigui, perquè veig que els adversaris polítics no s'estan de res, ni de ballar en públic, com si veure una part del Govern a la presó fos motiu d'alegria.

- Vostè ha compartit cel·la amb Oriol Junqueras. Com està?

- Està fort. És una persona forta. Quan ens vam acomiadar dilluns amb una abraçada estava fort, però també molt trist, perquè és comprensible el desig de voler abraçar la dona i els fills. Però s'ha refet i em consta que en aquestes últimes hores està molt animat. Està resignat per la situació però també convençut que es farà justícia i que podrà sortir de la presó ben aviat per poder exercir el seu dret a explicar en primera persona el projecte polític als ciutadans que estan cridats a les urnes el 21 de desembre. L'Oriol està fort, serà i tranquil, i continuarà compartint des de la presó idees amb els seus col·laboradors perquè es puguin explicar a tothom. Jo em vaig comprometre amb ell a no descansar ni un moment per aconseguir que el 21 de desembre féssim un gran resultat. Perquè un gran resultat és el millor que podem fer per ajudar Junqueras i els altres companys de la presó a deixar enrere aquest malson.

- En clau independentista, les enquestes els situen en bona posició, però els sondejos també apunten que la llista de Carles Puigdemont va a l'alça. Quina valoració en fa?

- Sempre s'ha dit, i perquè soni a tòpic no deixa de ser cert, que les enquestes no sempre són

capaces d'explicar el moment en el qual som. I hi ha vegades que les enquestes que fan més per intentar canviar l'opinió que no pas per reflectir l'opinió dels ciutadans en un moment determinat. Les enquestes que té ERC mantenen les bones expectatives i és bo. No em vull ni imaginar que aquestes eleccions puguin tenir com a vencedor un partit com Ciutadans, una força que li interessa molt poc el que necessiten els ciutadans de Catalunya perquè ells veuen aquestes eleccions com un pas previ per posicionar-se en la cursa cap al govern d'Espanya, que és el que realment els preocupa. Per això, és imprescindible que no hi hagi dubtes. ERC és l'opció que té més opcions de guanyar, té com a gran adversari Ciutadans i, evidentment, cal assegurar una gran mobilització en favor d'ERC per assegurar que sigui un partit que sempre ha posat per davant els interessos de la població abans que els propis qui guanyi les eleccions.

"És segur que si Puigdemont i els consellers de Brussel·les tornen, entraran a la presó i s'hi estaran molt més temps del que a tothom li agradaria"

- Les eleccions se celebren en un context anòmal, amb Carles Puigdemont a l'exili i Oriol Junqueras a la presó. Puigdemont i els consellers que són a Brussel·les tindran la possibilitat de tornar a Catalunya?

- Estic convençut que, si tornessin, l'estat espanyol els faria entrar a la presó. I, a més a més, costa molt d'imaginar que convencessin el jutge que no hi ha risc de fuga. És segur que si Carles Puigdemont i els consellers que són a Brussel·les tornen a l'estat espanyol, entraran a la presó i s'hi estaran molt més temps del que a tothom li agradaria. El dilema que tenen és ben comprensible. Per tant, com que l'estat espanyol no ho perdonarà [el pas per la presó], no podran exercir les seves funcions com a electes.

Carles Mundó, durant la conversa amb Joan Serra Carné Foto: Adrià Costa

- Això impediria que Carles Puigdemont fos investit en el cas que Junts per Catalunya es convertís en la força més votada?

- Segurament ho impediria i, en aquest cas, Junts per Catalunya hauria de proposar un candidat [alternatiu a Puigdemont] en el cas que fos la llista més votada.

- L'independentisme ha de transmetre el missatge que un bon resultat forçarà un escenari de negociació bilateral amb l'Estat?

- És que ha de ser així. El millor exemple que tenim per explicar-ho és el d'Escòcia. És evident que Madrid no és Londres. Però com més forta sigui la victòria de les opcions independentistes, i com més fort sigui el resultat d'aquells que sempre han abanderat aquesta opció, més possibilitats hi ha de plantejar aquesta qüestió política i donar-li una sortida política, no una sortida amb el Codi Penal. Cap jutge, cap sentència ni cap tribunal donarà una resposta satisfactòria a l'anhel dels ciutadans que reclamen que Catalunya pugui ser un estat.

"La via del càstig és una via fracassada, i els ciutadans espanyols també demanaran comptes als seus representants polítics"

- Vostè ha estat a la presó i coneix perfectament quina resposta ha donat l'estat espanyol a l'independentisme. Ara poden assegurar que, amb un bon resultat electoral, aquest

mateix estat obrirà una via de diàleg?

- Entenc que la gent cregui que és difícil que l'estat espanyol es pugui asseure a negociar. Hi ha coses que semblen impossibles fins que passen. El fet que l'estat espanyol hagi portat a l'extrem la situació, posant una part del Govern a la presó, i comprovant que això no farà que els ciutadans de Catalunya deixin de ser independentistes, provocarà que els ciutadans espanyols vegin que aquesta no és la solució. Destituir un Govern i posar-lo a la presó i suspendre l'autonomia no ha servit per acabar amb l'independentisme sinó per reforçar-lo. I quan això es concreti, els ciutadans espanyols també demanaran comptes als partits polítics. I en tindrem una mostra molt clara quan el PP, el partit del president espanyol, quedi últim a les eleccions, com apunten moltes enquestes. La via del càstig és una via fracassada, i els ciutadans espanyols també demanaran comptes als seus representants polítics. I ho podem comprovar.

Carles Mundó, en l'entrevista amb NacióDigital Foto: Adrià Costa

- En una entrevista a NacióDigital

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/144119/toni/comin/govern/interior/tindra/limitacions/so m/brusselles/aportarem/relat>) , el conseller Comín explicava que "al Govern a l'interior tindrà limitacions" i els que eren a Brussel·les "hi aportarien relat". És plausible aquest escenari?

- El que sabem segur és que a partir del 22 de desembre hi haurà un Govern que serà a Catalunya. Això ho sabem segur i, per a la gestió del dia a dia, ningú millor que els que estan al peu del canó per donar respostes a totes aquestes injustícies, abusos i imposicions que hem viscut. Òbviament, el valor simbòlic de les persones que siguin a fora de Catalunya ajudarà, sens subte, a continuar denunciant els abusos que s'han patit i la injustícia que ha representat la destitució del Govern.

- L'independentisme no ha de fer autocrítica? Hi deu haver ciutadans frustrats o decebuts per la impossibilitat de desplegar la declaració del 27 d'octubre al Parlament.

- He estat 33 dies a la presó i segurament m'he perdut una part del debat, però crec que aquesta autocrítica s'ha fet. Segur que les coses es podrien haver fet millor, però també per part del govern espanyol, que no l'he sentit en cap moment a fer autocrítica. De fet, al govern espanyol l'he sentit expressar que l'aplicació del 155 representa assolir la normalitat. Amb el 155, la normalitat és la paràlisi. La normalitat de Rajoy i Sáenz de Santamaria és haver anestesiats les institucions catalanes i haver paralytitzat el Parlament.

"Amb el 155, la normalitat és la paràlisi. La normalitat de Rajoy i Sáenz de Santamaria és haver anestesiats les institucions catalanes i haver paralytitzat el Parlament"

- Les enquestes dibuixen dos blocs, el de l'independentisme i el del 155, i uns "comuns" al mig que podrien decantar la balança en un escenari en què cap dels dos blocs sumés majoria absoluta. Després del 21-D, el sobiranisme ha de pensar en noves estratègies i aliances?

- El sobiranisme sempre ha de pensar en sumar el màxim i amb tothom amb qui vulgui ajudar a construir una gran majoria. Amb tothom, amb qualsevol opció política que plantegi dotar del màxim d'eines les institucions catalanes per respondre a les necessitats dels seus ciutadans. De la mateixa manera que estic convençut que és inimaginable i impossible que amb els vots dels "comuns" es pugui facilitar que Inés Arrimadas, Miquel Iceta o Xavier García Albiol puguin presidir la Generalitat. Per tant, crec que s'estan autoenganyant els partits del 155 quan sumen al seu bloc els "comuns". Els "comuns" només poden ser sensibles a aquelles propostes que neixen de la radicalitat democràtica. Per tant, segur que d'aquesta etapa l'independentisme i el sobiranisme en sortirà enfortit, perquè tindrà més aliances.

Mundó és el número 5 a la llista d'ERC a les eleccions del 21-D Foto: Adrià Costa

- En l'acte de campanya a la Model vostè va dir que l'aplicació que s'ha fet de l'article 155 era "un abús de l'estat de dret?"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/144018/mundo/justicia/espanyola/abans/posar-se/vermella/retirat/euroordre>) . L'ha decebut especialment el paper del PSC?

- Absolutament. És inexplicable i encara ha decebut més als seus votants veure com el PSC s'ha situat d'una manera acrítica i submissa al servei del PP de Mariano Rajoy. El PSC ha renunciat a defensar els interessos dels ciutadans de Catalunya i ha renunciat a defensar la dignitat de les institucions catalanes per situar-se al servei dels interessos del PSOE, que no té com a objectiu servir els ciutadans de Catalunya sinó posicionar-se millor en la cursa per guanyar el govern espanyol.

- Vostè és vist com un dels valors sòlids de l'independentisme. El veurem molt fent campanya i assumint més responsabilitats?

- Faré tota la campanya que sigui capaç de fer. El que vull és que el dia 21 de desembre a la nit puguem celebrar una gran victòria de les opcions sobiranistes. Em sento molt orgullós de formar part de la llista d'ERC, un partit amb 86 anys d'història que n'ha viscut de tots colors i, malauradament, l'any 2017 el seu president és a la presó per defensar la causa de la llibertat. Em vaig comprometre dilluns amb Oriol Junqueras, quan ens vam abraçar per acomiadar-nos, que faria tot i més per ajudar-lo a sortir de la presó. I crec que la millor manera per ajudar-lo a sortir de la presó és fer un resultat esclatant el 21 de desembre.

"El PSC ha renunciat a defensar els interessos dels

ciutadans de Catalunya i ha renunciat a defensar la dignitat de les institucions catalanes per situar-se al servei dels interessos del PSOE"

- Vostè ha dirigit la conselleria de Justícia, amb responsabilitat en institucions penitenciàries. Ara que ha hagut d'assumir la condició de pres, aquest experiència li ha transformat la mirada sobre com s'han de gestionar les presons?

- És cert que veient-ho en primera persona s'aprenen coses i intueixes millores que es podrien fer. També és cert que el sistema penitenciari de l'estat espanyol, que gestiona el ministeri de l'Interior, té unes característiques molt diferents del de Catalunya. Tenim un sistema penitenciari de referència mundial. Sona grandiloqüent, però és així, i es pot mesurar amb la multitud de visites d'estats d'arreu del món que s'han interessat pels resultats que aconseguim. Segur que l'experiència a la presó ens ha servit per entendre coses que s'han de fer millor, però també ens ha ajudat a veure aquelles coses que fem bé.

- La presó d'Estremera és molt diferent de les que hi ha a Catalunya?

- La d'Estremera és la presó més nova que té el ministeri de l'Interior a la Comunitat de Madrid. S'assembla en moltes coses a les presons de Catalunya que, sobretot després de tancar la Model, són molt noves. Per tant, les característiques són semblants. Jo no he estat en altres centres penitenciaris espanyols, però pel que expliquen els companys de mòduls i els interns amb qui he compartit aquestes setmanes, a l'estat espanyol tenen moltes presons que s'assemblen a la Model i, per tant, amb molts dèficits encara per resoldre i superar.

Carles Mundó Foto: Adrià Costa